

godt gennemtænkt, og den er præget af noget, vi slet ikke har været inde på i dag.

Efter min opfattelse glemmer forslagsstillerne fuldstændig det vigtige princip om neutralitet i beskattningen. Det er et vigtigt princip, at man sørger for, at skattesystemet er så neutralt som muligt i forhold til de aktiviteter, der foregår i samfundet, og hvis man begynder at bruge skattesystemet til at begunstige visse aktiviteter og visse personer og straffe andre, kommer man ud på et uhyre kompliceret skråplan, som ender i et virvar af regler og en uoverskuelig adfærdsmæssig styring. Man åbner ikke bare op for en enkelt pris, man giver et yderligere skub til det princip, at nu skal vi give den og den gruppe særlige lempelser efter Folketingets eller en skatteministers forgodtbefindende.

Det er ikke ret lang tid siden, vi diskuterede politiets hundeførere, som også skulle have skattemæssige begunstigelser med næsten den samme begrundelse som den, hr. Langkilde fremførte for, at forskere skal have særlige skattemæssige begunstigelser. Begrundelsen er selvfølgelig hver gang, at disse mennesker – hvad enten det er forskere eller hundeførere – udfører en god og nyttig og samfundsnyttig indsats. Det hersker der heller ingen tvivl om, det er vi enige om. Præmisserne er vi fuldstændig enige om, men konklusionen er vi ikke enige om. Skal konklusionen være den, at fordi det kan konstateres, at en bestemt gruppe udfører en samfundsnyttig indsats, skal den have en særlig skattemæssig ordning? Det er et skråplan efter min opfattelse.

Hvis man skal begunstige eller belønne visse grupper, skal det foregå på den måde, der er naturlig, nemlig gennem en lønforhøjelse eller en særlig pris. Og det får de jo også: Lønmodtagerne får en lønforhøjelse, mens forskerne får en pris. Pointen er, at man betaler skat af hele sin indkomst, hvad enten det er en pris eller en almindelig løn, og det synes jeg er det rigtige.

Og oven i købet har vi faktisk – hvad man heller ikke har været ret meget inde på under debatten – en særlig lempelig beskattning af sådanne priser. Det er ikke udtryk for, at skattesystemet vil give en særlig begunstigelse her, men fordi disse store priser uddeles på et sådant tidspunkt af året, at de kan bidrage til at forstærke progressionen. Derfor medregner man kun 85 pct. af den del af beløbet, der overstiger 10.000 kr., men det er altså for at mildne progressionen ved udbetalingen og ikke ud fra et ønske om at give en skattemæssig begunstigelse.

Jeg synes, vi skal fastholde neutraliteten i skattesystemet og som politikere være enige om at sige, at hvis den og den gruppe opfører sig særlig pænt, vil vi honorere det ved at uddele priser eller give lønforhøjelser. På den måde får vi skattesystemet gjort neutralt.

Jeg synes ikke, det er fair eller rimeligt at begynde at argumentere med, at jeg ikke synes som skatteminister, at den og den forsker laver et godt arbejde, fordi jeg ikke vil lave en særlig skattemæssig ordning for den pågældende person. Det synes jeg er en dum argumentationsform, som ikke rigtig holder. Jeg fastholder, at jeg har stor respekt for de forskere, der modtager disse priser, men jeg har også stor respekt for neutraliteten i skattesystemet. Jeg synes godt, de to principper kan forenes, og det fungerer såmænd udmærket med den eksisterende lovgivning, så jeg kan ikke støtte hr. Langkildes ideer om at lave lovgivningen om.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Neutralitet i beskattningen lyder jo smukt, men jeg synes nu, at skatteministeren bevæger sig længere og længere væk fra sagen og argumenterer dårligere og dårligere.

Jeg tror ikke, jeg kan få overbevist ministeren, men hvis vi lige prøver at bevæge os ind på et område, jeg sidder og arbejder lidt med, nemlig miljøområdet, bestiller ministeren og resten af regeringen ikke andet end at lave adfærdregulerende beskattningssystemer. Det er jo selve ideen med de grønne afgifter og de grønne skatter.

Sådan er det også masser af andre steder, og derfor kan man ikke afvise dette forslag med at henvise til neutralitet i beskattningen. Der findes overhovedet ikke neutralitet i vores skattesystem nu. Det kan være et fint ideal at stille op og sige, at man ikke kan gå længere ad den vej, man går, men så forventer jeg også, at skatteministeren glemmer alt om grønne skatter og afgifter, for argumentationen hænger altså slet ikke sammen længere.

Men jeg kan forstå, at hverken i denne udgave eller i en modereret udgave kan forslaget samle flertal her i Tinget, og det må jeg selvfølgelig tage til efterretning.

Hermed sluttede forhandlingen.